

VE DİĞER

KUTSAL

ŞEYLER

SELİM BEKTAŞ

ROMAN

2. BASKI

♥ can
çağdas

SELİM BEKTAŞ
VE DİĞER
KUTSAL ŞEYLER

Can Çağdaş

Ve Diğer Kutsal Şeyler, Selim Bektaş

© 2020, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2020

2. basım: Ağustos 2020, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzeltili: Ebru Aydın

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak tasarımı: Alper Zeki / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Yıldız Matbaa Mücellit

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Dalgıç İş Merkezi No: 3 Kat: 2

Topkapı-Zeytinburnu

Sertifika No: 46025

ISBN 978-975-07-4569-0

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750745690

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

SELİM BEKTAŞ
VE DİĞER
KUTSAL ŞEYLER

ROMAN

♥can

SELİM BEKTAŞ, 1992'de doğdu. İTÜ'de İnşaat Mühendisliği eğitimi aldı. İstanbul'da yaşıyor. Yayıncılık yapıyor. İlk romanı *Muz Beyazı* 2015'te yayımlandı. Kaybolmaktan ve sürü halinde dolaşan güvercinlerden korkuyor.

“Hosrldşçgkcg kçfkljxtdjltxtonvudtoncyjblpydo”

Anonim, Klavyede Kedi Yürüyüşleri

“Uzaktan baktığınız zaman,
bütün ayrıntılar birbirinin içine geçiyor
ve gara girmekte olan bir tren izlenimi uyandırıyor.”

Jaroslav Hašek, *Aslan Asker Şvayk*

1

Bulutlar

Konuşulmayan şeyler henüz konuşulmamıştı.

Yağmurlu bir akşamüstü olsun, dar bir sokakta sırılsıklam ıslanmış kadın bir taksi çevirmek istesin ve elini kaldırsın. Epey bir süre eli havada kalsın, hatta uyusun. Yanı başında yükselen binanın oluklarından akan suya gözleri dikilsin ve yağmur suyunu gökyüzünden kanalizasyon borularına karıştığı mazgallara kadar takip etsin. Âdem ve Havva'nın cennetten kovuluşunu hatırlasın.

Her şey yeteri kadar aydınlanmamıştı.

Şehrin sınırları artık yatay değil dikey. İlk insanın ağaçları artık gökdelenler. Her şey aydınlık. Her şey parlak. Herkes yıldız. Köşe başlarında ya da başkalarının yatak odalarında yıldız tozu öksürenler, Ortaçağ işkence aletlerine umut bağlayanlar ya da huzuru hologramlarda arayanlar. İnsanlar yerine binalar, caddeler ve reklam panoları düşünüyor. Neon.

Kokular birbirine karışmamıştı.

Çalışma masamda bir fincan taze demlenmiş kahve var. Portakal tadıyor. Üzümlü kurabiyeler biraz bayatlamış, yine de güzel. Sanırım tarçın da var. Kurşunkalemin ucu sivri. Ardiç ağacı ve grafit. Su sürahisinde bir dilim limon var. Kül tablası dolu. Bu cümleleri yazdığım bilgisayar açık. Alüminyum ve plastik. Masadaki kokular Yıldızlı Gece gibi bir arada ve apayrıydı.

Hiçbiri gerçek değildi. Ben uydurdum hepsini. Yazmaya çalışıyordum. İstifa ettikten sonra daha fazla zaman bulabileceğimi düşünmüştüm ama asıl düşmanlar dışarıda değil, içerideymiş meğer. Bir şeyler görmem gerekiyordu. Pencerenin başında hikâye aramakla olacak iş değildi. Gözlerimde sadece binalar ve bulutlar vardı.

Neyse ki bulutları seviyorum.

Bulutlar şeylere her zamankinden daha fazla benziyordu. Çorba kâsesi şeklindeki bulut, birkaç dakika sonra buruşuk bir kâğıda dönüşüyordu. Buluta dönüşen bulutlar. Yanı başındaki bulut henüz kullanılmamış sinema biletini, güneşin x eksenine izdüşümündeki blues barda oturan yaşlı ama hâlâ güzel kadını andırıyordu. Sanki üzerine atladığımda meleksi varlıklarla konuşabileceğim kendi bulut krallığımdaydım. Bunu bir yerden hatırlıyorum.

Buradan güzel bir hikâye çıkabilirdi.

Bilge gelmek üzereydi.

2

Bilge ve Patates Kesim Sanatı

“Ne yemek istersin?” dedi Bilge.

“Fırında patates,” dedim.

“Fırında patates o zaman,” dedi.

Gömleğini çıkarıp çok sevdiği *Highway 61 Revisited* albüm kapaklı tişörtünü giyene kadar geçen birkaç dakika amaçsızca evde dolaştı. Bir şey kaybetmemiş ama yine de bir şeyler arıyor gibi. Bilge'nin sağ kaburgasında gazoz kapağı şeklinde bir leke vardı.

“Ben patatesleri hazırlıyorum o zaman,” dedim.

“Harikası,” dedi.

“Salatayı da sen yaparsın herhalde.”

“Kim bilir?”

Bilge mutfağa geldiğinde ben patatesleri yıkamış, soymuş, hatta aynı milimetrik incelikte kesmeye başlamıştım.

“Biliyor musun, senin patatesin gibisi yok,” dedi. Arkamdan sarılıp kıcımlı çimdikledi. “Sofya da öyle dedi.”

“Dur,” dedim, “elimde bıçak var.”

Güldü. O da eline daha az keskin olan başka bir bıçak aldı.

“Hadi bakalım! *En garde!*”

Bilge'yi seviyorum.

3

The Smiths

Yemekten sonra kanepede Bilge dizlerime kafasını koymuş bana bakıyor, ben de saçlarıyla oynuyordum.

“Kitap nasıl gidiyor? Yazabildin mi bir şeyler?”

“Hayır,” dedim. “Başka şeylerle uğraştım.”

Hiçbir şey yazamadığımı söyledim ama bütün gün bulutlara baktığımı bilmesini istemiyordum.

“Yaa, nelerle uğraştın bakalım?”

“Her zamanki şeyler. Hikâyeyi düşünüyorum,” dedim.

Elime gelen ilk plağı alıp Bilge’ye gösterdim.

“The Smiths?”

“Aklımı okudun.”

Güldüm. “*The Queen Is Dead*,” dedim. “Güzel.”

“Harika,” dedi. “Musalar gelecek birkaç saate.”

“Gelsinler.”

Yolun sonunda her zaman ışık olmak zorunda değil. Bazen yol başladığı yere döner. Şimdi bunu tekrar anlatmanın bir anlamı yok, çünkü daha önce birkaç kez anlatıldı.

Son bölümü eksik bir kutsal kitap, tren yolculuğu ve karmakarışık ilişkiler. Veysel Zebub, Şey'i tamamlamak için çıktığı yol boyunca kutsal şeyler görüyor, yaşıyor ve yazıyor.

Selim Bektaş'tan kutsal kitaplara, ilişkilere ve makinalara dair muzip ve absürd bir yol romanı.

#kutsalkitap #yolculuk #ilişkiler #deneysel
#absürd #ledzeppelin

 can

can yayinlari.com | [f](#) | [a](#) | [v](#) can yayinlari

roman

ISSN 978-975-07-4569-0

9 789750 745690